

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 139. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm5010.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XIX. Herrens Lidelse og Død.

Der var paa den Tid en Romersk Statholder i Jødeland, som hed Pontius Pilatus, og til ham kom nu Phariseerne og de ypperste Præster med Jesus, for at faae ham korsfæstet, da de ikke torde gjøre det selv. Pilatus fandt, at Jesus var uskyldig, og, skiøndt han var en Hedning, følte han dog godt i sin Samvittighed, at det var stor Synd at udøse uskyldigt Blod, derfor prøvede han paa alle Maader at undvige Dommen, og at faae det forsamlende Folk til at gaae i Bøn for Jesus; men da det var forgiæves, vilde han dog ikke gjøre sig saamange fornemme Folk til Fiender, blot for Retfærdigheds Skyld, men dømde heller, som de ønskede, og han bildte sig ind, det var Retfærdighed Nok, at han toede sine Hænder i Folkets Paasyn, og sagde: jeg er reen for den Retfærdiges Blod, det blive eders Sag!

De Romerske Krigs-Folk havde imidlertid ikke blot hudflettet Jesus, men i al deres Kaadhed drevet Spot med ham, saa de hængde en Purpur-Kaabe om ham, flettede en Krone af Torne, og satte paa hans Hoved, gav ham et Rør i Haanden til Spir, faldt paa Knæ for ham, og raabde med Latter: Hil være dig, du Jøde-Konge! Det fandt han sig Altsammen taalmodig i, og da de nu endelig opreiste Korset paa Golgatha, og naglede ham dertil, sagde Han kun med vidunderlig Kiærlighed: Fader! tilgiv dem, thi de veed ikke selv, hvad de gjøre!

Nu havde de Onde da naaet deres Ønske, saavidt som det er mueligt, at Ondskab kan lykkes, og de drev Spot med den Korsfæstede, sigende: han har hjulpet Andre, men kan ikke hjelpe sig selv; er du Guds Søn, den Israels Konge, saa stig nu ned af Korset, at vi kan see det, og troe! Dertil svarede Jesus Intet, men da han saae sin Moder staae ved Korset, dybt bedrøvet, og hans elskede Discipel Johannes, ved hendes Side, da sagde Han til sin Moder: see, det er din Søn, og til Johannes: see, det er din Moder!

Der blev to Røvere korsfæstede med Jesus, En paa hver Side, og den Ene spottede Herren, sigende: er du Christus, da frels dig selv og os; men den Anden straffede sin Stalbroder, og sagde: til os er det Løn som forskyldt, men denne gjorde intet Uskikkeligt! Derpaa sagde han til Jesus: Herre! tænk paa mig, naar Du kommer i dit Rige! Og Jesus svarede: Amen! jeg forsikrer Dig, i Dag skal du være med mig i Paradis!

Endelig, da Jesus vidste, at Alt var fuldkommet, bøiede han sit Hoved, og døde med det høie Raab: Fader! i din Haand befaler jeg min Aand! Da var Solen formørket, og Jorden skjælv, og Klipper revnede, og Forhængen i Templets Helligdom brast fra Øverst til Nederst, saa den hedenske Høvedsmand og hans Krigs-Folk maatte vel blegne, og udbryde: sandelig, han var retfærdig, det var en Guds Søn! Math. 27. Luc. 23. Joh. 19.

Til en høitidelig Paamindelse om dette store Vidunder, at Guds Søn døde for os, paa det vi kunne leve med ham, helligholdes aarlig i Christenheden Jesu Døds-Dag, som vi kalde Lang-Fredag, og paa den sang vore Fædre en rørende Psalme, der sluttede saaledes:

Derefter Jesus gav et Raab,
Al-Fuldt af Livets store Haab,
Han sagde: Fader, i din Haand
Befaler jeg min Sjæl og Aand!

Det Ord, det Ord sig trænger ind
Udi mit Hjerte, Sjæl og Sind;
Gid det og blive sidst det Ord,
Jeg tale skal paa denne Jord.